

מ.ט.ה. ה'תשנ"ו / ק"ו

ל ק ר י ן ב ת ה -70

זה היה לפני 5 שנים
שהתחלתי לחבר שירים.
ואת היית האשמה
כי בגללך זה קרה.
רציתי לגרום לך שמחה
ונדמה לי - היתה הצלחה.
היום ממספר 6 ל 7 את מחליפה
אך העיקר - תמיד ההרישה.
כל יום, אם חם או קר
הרכב מביא אותך לעבודה.
הפטשים מתכים לך כבר
יום יום יש ערימה,
ואם יש לנו צורך בעזרה
את גם מקפלת איתנו כביסה.
בשעה 10:00 מגיעה שעת התה.
שותים גם מים, וגם קפה.
את אוהבת ננה, וגם אני

זה טעים לנו, וגם בריא.
ומה מוציא אותך מן הכלים?
נכון, זה זמזום של דבורים.
כבר מרחוק את מרגישה,
מהר סוגרים האור, ודלת פתוחה
רודפים ומרביצים מכות,
אנו כולנו משתתפים ברדיפות!
ומה יש עוד להגיד, שעוד לא נאמר?
האיחולים מאז - הם היום אותו הדבר,
בריאות ואושר במשפחה
זה בעצם העיקר.
שיוולדו עוד נכדים ונכדות
ולא לשכוח - גם כלות!
תקבלי כל טוב ונשיקה
ממני - אסלי - התברה.

18.7.1996